

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC

1. DESPRE PRIETENIE

2. DESPRE CEARTĂ

1

DESPRE PRIETENIE

ȘTII CĂ...?

- PRIETENII SE AJUTĂ ÎNTRE EI.
- PRIETENII AU ÎNCREDERE UNUL ÎN CELĂLALT.
- PRIETENII SE ACCEPTĂ RECIPROC.
- PRIETENII AU INTERESE COMUNE.
- PRIETENII SUNT SINCERI UNUL CU ALTUL.
- PRIETENII ÎȘI POVESTESC TRĂIRILE UNUL ALTUIA.
- PRIETENII ÎȘI RESPECTĂ CUVÂNTUL DAT.

Tărcuș alerga prin curte după o minge.

Încerca să pară voios și, din când în când, lătra la mingea care se rostogolea prin iarba moale și caldă.

– Ce prostuț sunt! Latru la o minge, se gândi Tărcuș, supărat pe sine.

De fapt, Tărcuș era trist, căci s-a săturat să se joace aproape mereu singur. Mingea era o jucărie frumoasă, însă el voia un prieten.

Un prieten adevărat.

Lăsa în jos urechile, puse coada între picioare de mâhnire și se porni spre coteț.

– De ce oare mai merg acolo? Găinile aleargă mereu speriate de mine în toate părțile, ba chiar m-au ciupit destul de tare ultima dată.

Cu gândul că în zadar încerca să se împrietenească cu doamnele cot-co-dac, vru să facă cale îtoarsă. Dar chiar atunci văzu un boboc ce se mișca în zigzag prin iarbă.

– Ce-o fi ăsta? se gândi Tărcuș. N-am mai văzut o asemenea creatură prin curte. Ei, dar oricine ar fi, nu pare periculos, așa că am putea fi prieteni.

– Mac-mac! se auzi dinspre boboc.

– Uite, mi-a zis cum îl cheamă, se bucură Tărcuș. Ham-ham! se prezentă el, alergând spre un potențial prieten.

Însă în clipa aceea bobocul începu a fugi stângaci spre cârdul de păsări din spatele curții și a țipa cât îl ținea gura – Mac-mac-mac-mac-mac!!!

2

DESPRE CEARTĂ

ȘTII CĂ...?

- TOATE EMOȚIILE SUNT FIREȘTI: ȘI BUCURIA, ȘI FURIA.
- AR TREBUI SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ NE ÎNȚELEGEM EMOȚIILE.
- CONTEAZĂ MODUL ÎN CARE NE EXPRIMĂM EMOȚIILE.
- ȘI ÎNTRE PRIETENI POT EXISTA UNELE NEÎNȚELEGERI.
- CONFLICTELE SE DISCUTĂ CALM, FĂRĂ A FI AGRESIVI.
- SĂ ÎNCERCĂM SĂ DEPĂȘIM SITUAȚIILE DE CEARTĂ.
- ÎMPĂCAREA E MAI DULCE CA SUPĂRAREA.

Lângă cușca lui Tărcuș stătea lungit, cu nasul la soare, Zorba și sforăia ușor.

În preajmă, Tărcuș fugărea o minge și tot hârâia la ea.

– Șșșș! făcu Zorba, nemulțumit de gălăgie.

– Bine-bine, o să mă joc fără zgomot.

Tărcuș se îndreaptă spre gard, iar acolo, ce să vezi –
pe drum trecea o bicicletă. Și Tărcuș, hai s-o latre.
– Șșșș! se răsti pisioul la cățel.
Tărcuș oftă și începu să alerge în jurul propriei cozi.

Apoi se culcă lângă Zorba, încercând să adoarmă și el.
Se întoarce pe o parte, apoi pe alta. Somnul nu venea.
Încercă pe spate. Îi bătea soarele în ochi.
Se culcă pe burtă. Bâzâiau muștele.
Se băgă în cușcă. Plictisitor!

